

JOGÉLET.

A képviselőház őszi ülészakának egyik bevezető ülésén, a korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozó törvényjavaslat vitájának során, igen figyelemreméltó nyilatkozatot tett az igazságügyminiszter ur. E nyilatkozat a magyar hiteljog nyilatkozásában új korszak megindulását jelenti, mert beharangozza a gazdasági liberalizmussal való szakítást és az erős beavatkozás, a rendőri készenlét politikájának gerinces megvalósítását. Igaza van az igazságügyminiszter urnak: a gazdasági életben, a vállalkozás és tőkeforgalom világában is élnie, hatnia kell a tisztesség és erkölcs elvének. Annál is inkább, mert ez a világ — a remetéek sivatagain túl — valamennyiünk világa. Addig, míg az elv szolgálata a visszaélések megbüntetését, avagy megelőzését jelenti, nem is lehet hirdetése, sőt megvalósítása ellen senkinek kifogása. De amikor a földi próféták az elvet tényé formálják, az eszközből öncél lesz, mely a kitűzött területen túl is pusztít. Félő, hogy a szigorúság menekülést, a stentori parancs, némaságot fog felidézni. A tőke- és a vállalkozási kedv is: érzékeny. Ahol sok megakasztó gondosság, sok gondos akadály várja — oda el sem megy. Vigyázzunk az erkölcsi elvvel, annak vetületével a jogszabályok síkján — a szép elgondolás is könnyen torzképpé válik.

Ne dolgozzunk jelszavakkal: a tőzsde siralmassága, a részvények iránti érdeklődés elsikkadása, annak párányi porcikájában sem a szigorú jogszabályok hiányának folyománya. Hogy miből lettek a fájdalmas jelenségek: háboruból, a tőke ellövöldözéséből, Trianonból, a munkaörömmel rendszeres megfojtásából, inflációból, állami szanalásból, gazdasági érettség hiányából — arról ma beszélni csak százszor elmondottnak ismétlése lenne. Ami új, csak annyi: örködjünk azon, hogy a hibákat ne tetézzük. Tegyük meg mindent az alapítási kedv feltámasztására, a vállalkozási vágy újraélesztésére, új tőkének, új munkáknak a gazdasági gépezetbe való beállítására. És ha fáj is a jogásznak, hogy ma nem köszörrülheti a szigorúság fegyverét, fojtsa el bánatát, — ma ennek nem jött még el az ideje. G. A.

*

Civiljogász létemre a minap betévedtem egy büntető járásbírói tárgyalásra. Egy közhivatalnok ügyét tárgyalták, aki úgy látszik, nem tartozik a legsanyarubb sorsuak közé, mert saját autója van. Ő hajtotta ezt az autót, amikor